

Základním východiskem tvorby Vojtěcha Adamce je důsledně lidská figura . V kontextu postmodernistické vlny a abstraktních retrospektiv zůstává téměř klasickým pojetím mezi svými vrstevníky téměř osamocen. Jeho dosavadní umělecký vývoj soustředěně a bez zřetelných výkyvů usiluje o naplnění vlastního programu, který se během času přirozeně proměňuje a rozšiřuje.

Jak jsme mohli v posledních letech na různých kolektivních výstavách registrovat propadl Vojtěch Adamec boxu. Nejen atraktivní prostor ringu, ale i všední zákoutí tělocvičen a sprch se stávají v jeho pojetí jevištěm lidských příběhů, které však nejsou chápány popisně - epicky, ale v naléhavé výtvarné zkratce. Úskalí relativně úzce formulovaného námětového okruhu eliminuje autor úsilím o vyrovnaní obsahové a formální stránky díla a střídáním výtvarných technik, které v experimentální poloze posunují téma do obecnějších souvislostí.

Počátky tohoto procesu spadají do poloviny 80. let, kdy řemeslně vybaveného absolventa Akademie přestává zajímat povrchní modelační manýra žádaná různými komisemi u společenských zakázek a začíná zprvu intenzivně kreslit a poté i modelovat drobné skicy z prostředí boxu. Vervní a expresivní kresebnou linku se snaží přetlumočit i do sochařského materiálu tak, aby výsledná forma neztratila svůj vnitřní dynamický náboj a expresivní výbušnost. Zprvu jen impresionisticky modelované figury labilních postojů získávají na pádnosti a robustnosti a pod vlivem kreseb směřují ke konkrétnímu prostorovému zakotvení. V okamžiku zdánlivého vyčerpání tohoto tématu v postupně zvětšovaných skupinkách boxerských klání vstupuje neočekávaně na scénu i Adamec malíř. Vizi rozměrného zrcadla na stěně tělocvičny v několika variantách postupně prosvětluje a zjemňuje v abstraktní kompozici naž téma světla.

plně

Více než dva roky zasvětil Vojtěch Adamec organizační činnosti zejména v rámci Aktivu mladých výtvarníků, který přispěl k postupnému rozkladu bývalých totalitních struktur, důraznému prosazení nastupující generace / zřízení Galerie mladých / a k liberalizaci širokého spektra výtvarného života. K souvislejší tvorbě se vrátil letos na jaře. V zajetí problému barvy a světla maluje průhledná křídla vážek a paralelně se vrací i k tématu boxu se zřetelným úsilím o komplexnější tvůrčí zhodnocení včetně nově nastolené problematiky polychromie plastik.

Jakkoliv Adamcova tvorba vyrůstá zřetelně z tradic klasiků moderního umění reaguje na novou figuraci 60. let a její pokračovatele z generace následující. S naléhavým vědomím tvůrčí odpovědnosti a s poctivou snahou vyvarovat se všech náznaků podbíživé povrchnosti či halasné módní manýry směřuje Vojtěch Adamec promyšleně a trpělivě k realizaci svých výtvarných představ.

Jiří Tomáš Kotalík